

พระราชบัญญัติ

ขยายกำหนดเวลาอยู่ในตำแหน่งของสมาชิกสภา

ผู้แทนราษฎร พุทธศักราช 2487

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ 1 สิงหาคม พุทธศักราช 2487)

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ 4 ตุลาคม พุทธศักราช 2487

เป็นปีที่ 11 ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า เนื่องจากพฤติการณ์ปัจจุบันกระทบถึงนโยบายทั้งภายในและภายนอกอย่างสำคัญ ทำให้เป็นการไม่สะดวกที่จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมควรมขยายกำหนดเวลาอยู่ในตำแหน่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรออกไปอีก

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติขยายกำหนดเวลาอยู่ในตำแหน่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พุทธศักราช 2487”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในปัจจุบันนี้ ให้คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปอีกไม่เกินสองปี

10 ตุลาคม 2487   ราชกิจจานุเบกษา   เล่ม 61 ตอนที่ 63

นับตั้งแต่วันที่ตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของตนถึง
วาระสิ้นสุดลง ทั้งนี้พายุได้บังคับเงื่อนไขตามที่บัญญัติไว้ใน
มาตรา 18 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

หลวง อภัยวงศ์

นายกรัฐมนตรี